

HÁZAVATÓ

2010. 11. 17.

Alkotás született

A Magyar Értelmező szótár szerint az alkot, közvetlenül az alkormányzó és az alkotmány szavak között található. Maga az a tény, hogy ezeket a kifejezéseket magyarázatokkal egészítik ki, az maga is már egy alkotásnak számít, hiszen a tudati kialakulástól a kész termékig vezető folyamat, maga az alkotás. A konfliktusokkal teli, húsz éves intézményi rekonstrukciót előkészítő folyamat során, valamint a kivitelezés több mint három éve alatt végzett tevékenység, a közösen végzett munkánk révén született meg a „HÁZ”- a „Mozgásjavító” rekonstrukciójának I/A-B üteme.

Az alkotó folyamatban résztvevők közül
voltak, akik időben felismerték az igényt és nagyot mertek álmodni,
voltak, akik ezt a szép álmot felkarolták,
voltak, akik számára az álom az azonnali megoldást jelenthette volna,
voltak, akik azonnal tudták, hogy önzetlenül kell cselekedni,
voltak, akik az alkotó folyamat előkészítésében vettek részt,
voltak, akik döntésükkel, döntéseikkel járultak hozzá a mű elkészüléséhez,
voltak, akik hitték és voltak, akik nem,
voltak, akik hivatalból támogatták és voltak, akik elleneztek,
voltak, akiknek ez nem jelentett többet, mint egy aktába zárt ügy,
volt, aki egyetlen szóra azonnal mozdult és megmentette az ügyünket a bürokrácia agonizálásától,
voltak tervezők tízen, akik pályáztak,
voltak, akik nyertek és voltak, akik nem,
voltak, akik a tervezőasztalnál formálták tovább az álmot,
voltak, akik a pénzt biztosították, és voltak mások, akik inkább azt máshova tették volna,
voltak a főváros képviselői, akik pártállástól függetlenül határozataikkal támogatták a megvalósulást,
voltak, akiknek ebben az alkotási folyamatban részt venni több volt, mint a minél magasabb profit megszerzése, de
voltak, akiknek csak a profit volt a fontos,
voltak, akiknek ez több volt, mint egy elvégzendő feladat.

A több mint három év alatt, egyre többen lettünk, akik a mozgáskorlátozott gyermekek életesélyeinek javítását látták az alkotási folyamatban...

VOLTAK ÉS VANNAK, AKIK FÉLRETÉVE MINDEN ÉRDEKBELI KÜLÖNBÖZŐSÉGÜKET, KÉPESEK VOLTAK A JÓ ÜGY SZOLGÁLATÁBA SZEGŐDNI.

Épült

1911-ben a Deák Ferencz Szabadkőműves Páholy által szervezett közadakozásból – a „nyomorék gyermekek” számára.

Felújították
közel száz esztendővel később kilenc hónap alatt
a Magyar Köztársaság Kormánya és Budapest Főváros Önkormányzata képviselő-testületének döntése alapján
Budapest és az ország adófizető polgárainak pénzéből
az Országos Mozgásvizsgáló Szakértői Bizottság és a mozgáskorlátozott gyermekek számára.

Az itt tanuló mozgáskorlátozott gyermekek és szüleik nevében KÖSZÖNJÜK.

Budapesten, 2010. november 17-én.

Nádas Pál
igazgató

A Házavató szereplői:

Színjátészó gyerekek:

Horváth Roland, Kalányos Norbert, Kazsimér Alexandra, Murguly Elemér, Nagy Vivien, Viski Rajmund
A jelenet szerzője: Suhajda Péter
Betanította: Kaszás Villő

Közreműködött:

a Mozgásjavító énekkara
vezető: Tófalvi Szilvia
Veres Pálné Gimnázium kórusa
vezető: Réger Mónika

Egyházak képviselői:

Tamásy Tamás evangélikus lelkész
Deutsch Róbert, a Budapesti Zsidó hitközség főabbija
Illés Dávid esperes, a Budapest-déli Református Egyházmegye vezetője
Mohos Gábor, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára

A nemzeti szalag elvágásával a Házat felavatta:
Mádl Dalma asszony, a Magyar Köztársaság elnökének Dr. Mádl Ferencnek a felesége
és Nádas Pál igazgató

Az ünnepélyes avató előtt

Szereplők:

Báró Dániel Ernőné, az egyesület elnöke

Dr. Messinger (Medgyes) Simon, az egyesület ügyvezető elnöke

Rothfeld Richárd, az egyesület főtitkára

Messinger (Medgyes) Alajos, műépítész

Hegedűs Lajos, az iskola első igazgatója (1903-tól)

U-alakú asztal, Báró Dániel Ernőné ül középen. Tőle balra Messinger Simon, jobbra Rothfeld Richárd. Az U-alak végein: balról Hegedűs Lajos, jobbról Messinger Alajos. Rothfeld Richárd még nem érkezett meg, rajta kívül mindenki a helyén várakozik. A férfiak ingben, nyakkendőben, a báróné kalapban. Előtte az asztalon csengő, elnöki kalapács, egyleti könyv.

Narrátor:

Ez egy kitalált találkozó, beszélgetés a Nyomorék Gyermekek Országos Otthonának ünnepélyes megnyitásakor... Történik: 1913. május 4-én, az épület avatása előtt néhány pillanattal...

Messinger Simon, Messinger Alajos Ady Endre és Kosztolányi Dezső költészetéről vitáznak röviden. Hasonlítgatják az újonnan olvasott köteteket (Infó: Ady: A magunk szerelme 1912, A menekülő élet 1913; Kosztolányi: Mágia 1912). Majd hirtelen elcsendesülnek. Belép Rothfeld, kezét csókol az elnök asszonyának.

Rothfeld Richárd:

Elnézést kérek, báróné, a késésért, de nem találtam egyetlen árva konflist sem. Baleset történhetett. Gyalog jöttem, egészen a milleniumi vasút végállomásától. (megmerevedik)

Narrátor:

Amely ekkor még a Széchenyi Fürdőnél volt.

Báró Dániel Ernőné:

Üljön le, uram, nem történt semmi baj! (Rothfeld leül, a báróné csönget)

Megnyitom a Nyomorék Gyermekek Országos Otthonának egyesületi gyűlését! (mindannyian megmerevednek)

Narrátor (bemutatja a szereplőket, valaki üres képkeretet tart az elé, akiről éppen szó van, nem mozdulnak):

Az egyesület elnöke, Báró Dániel Ernőné!

Dr. Messinger (azaz Medgyes) Simon, az egyesület ügyvezető elnöke!

Rothfeld Richárd, egyesületi főtitkár!

Messinger (azaz Medgyes) Alajos, műépítész!

Hegedűs Lajos, az iskola igazgatója!

Báró Dániel Ernőné:

Uraim! Üdvözlöm Önöket! Elérkezett hát az idő, amelyre oly’ régen várunk! Perceken belül épületet avatunk! A gyermekeinkért, a gyermekeinknek, akiknek növekedését, fejlődését nap mint nap figyelemmel kísérjük... Látjuk sikereiket, támogatjuk őket nehézségeikben. De kik vagyunk mi? Honnan indultunk? Megkérem egyletünk főtitkárát, Rothfeld Richárd urat, számoljon be eredményeinkről!

Rothfeld Richárd:

Csupán tettük a kötelességünk, báróné. Elindultunk egy úton, amely rögös volt, de a köveket sikerrel takarítottuk el lábaink alól. Mi több, egymásra tettük azokat, és házat építettünk belőlük...

Báró Dániel Ernőné:

Kérem, ne szerénykedjen. Jól tudjuk, Ön volt, aki először gondolt arra, hogy gyermekeinknek otthont, képzési lehetőséget és egészségügyi ellátást biztosítsunk. S azóta is, naponta tesz, rengeteget, idehaza s külföldön.

Rothfeld Richárd:

Négy tanulóval kezdtük el, báróné, tíz esztendővel ezelőtt, egyszerű kis épületben, pár utcányira innen. Most negyvenen vannak. Néhányan lehattünk csak, egy kisebb társaság, de mára számtalan kéz tevékenykedik a működésben. Nem az én érdemem volt, s nem is e pár úriemberé, akik által első gondolatom testet öltött. Szükség volt a városra, az országra. Külföldi barátaink segítségére. S az Önök áldásos tevékenységére, báróné, a hölgyekre, akik részt vállaltak egyletünk munkájában.

Báró Dániel Ernőné:

Persze, persze, volt néhány szép pillanat, az egyleti fogadások, ötórai teázás... Gyönyörű emlékek! S az építés, amelybe fogtunk! E pompás ház! Beszéljen róla, Alajos, kérem, hiszen Ön építette rövid idő alatt e terveinkhez méltó palotát!

Messinger Alajos:

Megtisztel, báróné. Hmmm. De én építész vagyok. Nem a szavak embere. E ház mindenben próbál alkalmazkodni e század követelményeihez. Modern, tágas lakóhelyiségek. Betegek ellátását szolgáló szobák. Műhelyek. Teljes mértékben megfelelnek a praktikus elvárásoknak. Amint azt Önök is megtekinthetik. Felesleges a szófecsérlés.

Báró Dániel Ernőné:

Kérem, Lojzi, Alajos! Ön még fiatalember! Mennyi is? Negyven esztendő? Mégis, tudom, nyomot hagyott hazánk építészetének történetében. Ön is így gondolja, elnök úr?

Dr. Messinger Simon:

Teljes mértékben, báróné. S higgye el, nem azért, mert elfogult volnék. A mi ifjú építészünk munkája igen korszerű. Büszkék lehetünk e névre. Otthonunk soha nem látott fejlődés elé nézhet. A jövő a küszöbünkre lépett. Sokat jártunk tíz esztendő alatt, de reméljük, hogy tetteinknek egy évszázad múltán is hasonlóképp fognak örülni utódaink.

Báró Dániel Ernőné:

Minden vágyunk ez, kedves Simon, s reméljük, akkor még ennél is jobban! Aki alkot, az elkövetkezőket gazdagítja, tehát gyermekeinket! Mi több, ők maguk a jövőndő. Egyet ért, igazgató úr?

Hegedűs Lajos:

Kérem, báróné, ne hozzon zavarba. Csupán egy tanító vagyok, aki a hazáját, s annak ifjú lakóit szolgálja. De megígérhetem Önöknek, hogy a munkát, amelyet eddig végeztek, nem hagyom kárba veszni. Önök építettek. Mi pedig belakjuk majd az épületet növendékeimmel. Gondoskodom róluk, hiszen ez a dolgom. S teszek arról, hogy a nemes eszmék kézzel fogható valósággá váljanak utódaink számára.

Báró Dániel Ernőné:

Soha jobb végszót, igazgató úr! S mint hallom, uraim, vendégeink, az ország vezetői már kapunkban állnak. Fogadjuk őket – szerényen. Az ünnepi gyűlést bezárom! *(csönget)*

Narrátor:

Megtörtént vajon e találkozó igazából? Ki tudja? Nem valószínű. Hogyha igen, nem ezekkel a szavakkal... Mégis, biztosak lehetünk abban, hogy iskolánk létrehozóinak fejében, száz esztendővel ezelőtt, hasonló gondolatok járhattak. S ugyanezen célokért dolgoztak és munkálkodnak azok is, akik csaknem száz esztendővel később, napjainkban, e szimbolikus épületet újjáalkották, s alakítják máig, a jövőndő hasznára.

Függöny

MINT HÁRFA ZSONG

Dr. Vargha Károly verse

J.S. BACH

Andantino (J=88-92)

Sz. A. 1.) hold - fé - nyes 2.) szuny-nyadj te éj, szívl

1.) A föld - re le - szállt A hol - das éj, Nincs
2.) Csak szén - de - reg még, Csak ál - modj szívl A

1.) hold - fé - nyes 2.) szuny-nyadj te éj, szívl

1.) gond, se bú, Az est esőnd - je mély. A szívl nem
2.) hol - das est szép, A lom - ra hív! A fű,

1.) fű, A szél sem zúg, Oly szép a táj, A
2.) lomb, A föld, s az ég, Mint hár - fa zsong Egy

poco rit. a tempo

1.) réi, az út, S a halk nó - tá - szó, Mely út - ko - kat sugl
2.) dalt le - léd: "Nincs más i - lyen jó, Nincs más i - lyen szépl"

Máté evangéliuma 5. 13-16

„Ti vagytok a föld sója. Ha a só ízét veszi, ugyan mivel sózzák meg? Nem való egyébre, mint hogy kidobják, s az emberek eltapossák. Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni. S ha világot gyújtának, nem rejtik a véka alá, hanem a tartóra teszik, hogy mindenkinek világítson a házban. Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!”

Magyarországi Evangélikus Egyház
Budapest-Zuglói Evangélikus Egyházközség
Tamásy Tamás lelkész gondolatai

Tisztelt Ünneplő Gyülekezet!

A most elhangzott szavakat Jézus mondta tanítványainak, amelyben három egyszerű hasonlattal világította meg a világban végzett szolgálatuk lényegét. Mind a három hasonlatban közös vonás az, hogy sem a só, sem a mécses, de még a hegyen épült város sem önmagáért létezik, hanem túlmutatnak önmagukon.

Jézus tanítványainak is túl kell mutatniuk önmagukon: nem a maguk sójával kell ízesíteniük, nem a maguk világosságát kell terjeszteniük, és nem a maguk gondolatait, cselekedeteit kell tájékozódási pontként felmutatniuk. Az igazi ízt, a tiszta fényt és a krisztusi elveken alapuló irányt kell képviselniük sokszínű világunkban. Ez a keresztyének Krisztustól személyesen kapott, embermentő szolgálata, amelyet nem önmagukért, hanem a másik emberre tekintettel kaptak.

Hiszen mind a sónak, mind a világosságnak, mind a hegyen épült városnak másik közös vonása, hogy ha túl tud mutatni önmagán, akkor életmentő jelentőségű annak a számára, aki részesedik belőle. Krisztus ezt az élet- és embermentő szeretetet hirdette és élte, ezért halt meg a Golgotán és ezért támadt fel harmadnapon. Az Ő követőinek is ezzel a szeretettel kell megízesíteniük a környezetüket, ezzel a szeretettel kell világítaniuk a környezetükben, és ezt a szeretetet kell tájékozódási pontként felmutatniuk környezetüknek.

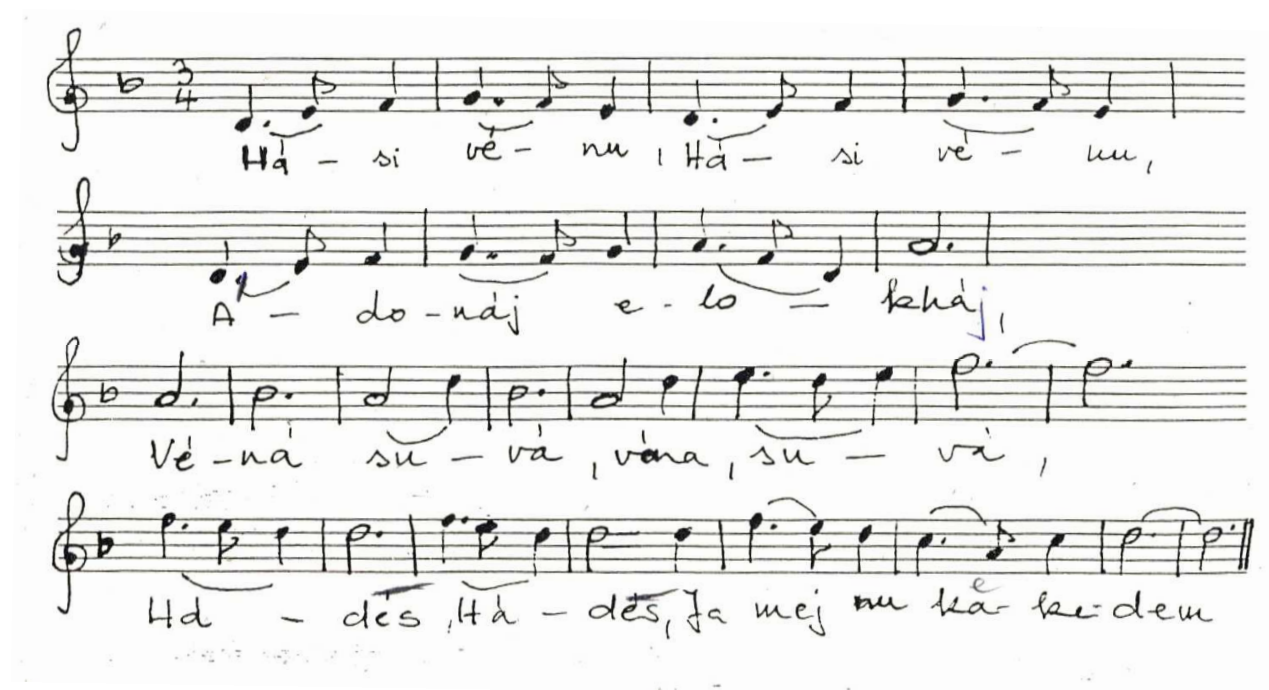
Ez a most felavatandó megújult Mozgásjavító Központ legyen ilyen értelemben hegyen épült város, hogy az embermentő szeretetet tájékozódási pontként mutassa fel városunkban. Legyen ilyen értelemben világosság, hogy az embermentő szeretet világosságát sugározza szét területünkben. Legyen ilyen értelemben só, hogy embermentő szeretettel ízesítse meg mindazoknak az életét, akik falai közé lépnek: itt pihennek, tanulnak, gyógyulnak.

Mutasson túl önmagán ez az intézmény, és benne mindazok, akik elhívást kaptak arra, hogy falai között dolgozzanak, szolgáljanak, tanítsanak. Legyen az ő munkájuk is sóvá, világossággá, hegyen épült várossá környezetük számára. Legyen az itt végzett munkájuk, szolgálatuk életeteket megízesítő, jó irányt mutató, a szeretet melegét és fényét sugárzó.

Így lesz Isten áldása ezen a megújult intézményen, annak dolgozóin, lakóin és gondozottjain, mert életükkel és munkájukkal olyan példát adnak környezetüknek, amelyet látva és átélve az emberek, Isten nevét fogják dicsőíteni. Úgy legyen!

Héber kánon

Prédikátor könyve 3. 1-11.

*Mindennek megvan az órája, és minden szándéknak a maga ideje az ég alatt:
Van ideje a születésnek és a halálnak; ideje az ültetésnek és az ültetvény kiszedésének.
Ideje az ölésnek és ideje a gyógyításnak, ideje a bontásnak és ideje az építésnek.
Ideje a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a táncnak.
Ideje a kő eldobálásának, és ideje a kő összeszedésének; ideje az ölekezésnek, és ideje az öleléstől való tartózkodásnak.
Ideje a keresésnek, és ideje az elvesztésnek; ideje a megőrzésnek, és ideje az eldobásnak.
Ideje az eltépésnek, és ideje a megvarrásnak; ideje a hallgatásnak, és ideje a szólásnak.
Ideje a szeretetnek, és ideje a gyűlöletnek; ideje a háborúnak, és ideje a békének.
Mi haszna van a munkálkodónak abból, hogy fáradozik?
Elnéztem a vesződséget, amit Isten az emberek fiainak ad, hogy bajlódjanak vele.
Mindent ő tesz, a maga idejében.*

Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége
Deutsch Róbert főrabbi gondolatai

A házavató ünnepségen fordítsuk hát tekintetünket az ég fiához. A *Pirké Ávót*-ban, az Atyák szakaszaiban olvassuk: *Rabbi Jehudá hánászi* – Rabbi Jehudá a fejedelem – mondotta: Melyik az az út, amelyet választanod kell? Azt válaszd, szól a bölcs, amelyik becsületére válik követőinek, és tiszteletet, elismerést ébreszt iránta embertársaiban. Rabbi Jehudá, a fejedelem szavaival: becsület, tisztelet, elismerés. Ezen szavak illessék és illetik azokat, akik megálmodták, megtervezték, megvalósították és munkájukkal tevékenyen közreműködtek abban, hogy most itt állhatunk, e csodálatos helyen, házavatón, mondjuk így, ház-szentelésen.

Engedtessek meg hát, hogy a 30. zsoltárt, amely a házavatásról szól, idézzem:
Magasztallak Örökkévaló, mert te kiemeltél és nem engedted, hogy örvendezzenek ellenségeim rajtam.
Örökkévaló, felhoztad a sírból a lelkem, felélesztettél, hogy a mélybe ne szálljak.
Zengjetek dalt az Örökkévalónak ti jámborai, zengjetek háladalt Szentsége emlegetésére.
Hallgass meg Örökkévaló és könyörülj meg rajtam, légy segítőm nékem.
Zengjen téged Örökkévaló a dicsőség, és ne hallgasson el soha teremtő Istenem, örökké hálát adva neked.
Ámen.

O salutaris

Andante sostenuto

Solo *p*
O sa - lu - ta - ris,

Andante sostenuto *p*

7

sa - lu - ta - ris ho - sti - a, quae coe - li pan - dis, pan - dis o - sti - um.

13 Tutti *pp*
Tutti O sa - lu - ta - ris, sa - lu - ta - ris ho - sti - a, quae coe - li pan - dis.
O sa - lu - ta - ris, sa - lu - ta - ris ho - sti - a, quae coe - li pan - dis.

19 Solo *mf*
pan - dis o - sti - um. Bel - la pre - munt, pre - munt ho - sti - li - a.
pan - dis o - sti - um.

25 Tutti *mf* *f* *pp*
bel - la pre - munt, pre - munt ho - sti - li - a. O sa - lu - ta - ris,
Bel - la pre - munt, pre - munt ho - sti - li - a. O sa - lu - ta - ris,

31 *mf* *f* *dim.* *p*
sa - lu - ta - ris ho - sti - a, quae coe - li pan - dis, pan - dis o - sti - um.
sa - lu - ta - ris ho - sti - a, quae coe - li pan - dis, pan - dis o - sti - um.

37 Tutti *p*
Solo *pp* Tutti *p*
Da ro - bur fer au - xi - li - um, au - xi - li - um. Da ro - bur fer
Da ro - bur fer au - xi - li - um, au - xi - li - um. Da ro - bur fer

43 *rall.*
au - xi - li - um. O sa - lu - ta - ris ho - sti - a.
au - xi - li - um. O sa - lu - ta - ris ho - sti - a.

Máté evangéliuma 7. 24-27.

*Aki hallgatja szavamat, és tettekre is váltja, az okos emberhez hasonlít, aki sziklára építette a házát.
Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, és nekizúdult a háznak, de nem dőlt össze, mert szikla volt az alapja.
Aki hallgatja ugyan tanításomat, de nem váltja tettekre, a balga emberhez hasonlít, aki házát homokra építette.
Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, és nekizúdult a háznak. Az összedőlt és romhalmazzá vált.*

**Magyarországi Református Egyház
Budapest-déli Református Egyházmegye
Illés Dávid református esperes gondolatai**

Jézus szavai hangzottak újra az Evangéliumból. Egy példázat, amely két emberről szól: az egyik úgy építi a házat, ahogy kell, és a másik egy kicsit másképpen. Nem sok különbség van, de mégis valami nagyon nagy, már az építésben is, s aztán az eredményben is.

Amikor itt vagyunk ezen a házavatón, ezen az ünnepségen, akkor érdemes ránézni arra, hogyan épülnek a házaink, és nem csak azok a házak, amik körülöttünk vannak, kőből, téglából, fából, hanem a belső, lelki házak. Hiszen tudjuk jól, hogy ezek sokkal fontosabbak. Bár nagyon fontos egy kőház, még fontosabb, hogy mi van abban a házban. Jézus, a szeretet Istene arról beszél, hogy nagyon fontos, hogy őrá hallgassunk, és az ő üzenete a szívünkben, az életünkben, a házaiban, az életünk házában helyet kapjon. Mert különben a végkimenet – az, a példázatban, ahogyan olvastuk és hallhattuk – bizonytalan, sőt, a romlást idézi elő.

Olyan jó tudni, amikor olvassuk Jézus szavait, hogy ő nem csak egy bölcs tanító volt, legalábbis számunkra, keresztyéneknek nem, hanem olyan valaki, aki nem csak beszélt, hanem sokkal inkább cselekedett. Vagyis az ő szavain túl, de azt kell mondanom, hogy már az ő szavai előtt és az ő feltételezett elvárásai előtt valamit tett ezért a világért: az életét adta, hogy a mi életünk, a mi életünknek a háza egy biztos talajra építtessen fel. Nagyon sokan úgy gondolkodnak ma Istenről, hogy ő felesleges ebben a világban, de azt kívánom a jelenlévőknek, ebben a házban dolgozóknak, élőknek, a házat építőknek, hogy erre a jézusi szeretetre úgy találjanak rá, hogy rájönnek: az nemhogy nem felesleges, hanem nélkülözhetetlen! Kérem Istent, hogy a jézusi szeretet lakjon ezek között a falak között, az a szeretet, amit sem kiérdemelni, sem elveszteni nem lehet. Isten áldja meg az itt élőknek és dolgozóknak a munkáját!

THÉODORE DE BÉZE CXLVI. ZSOLTÁR GENF 1562
GENF 1562
Dicséreti az Istennek, és tanúság az Istenben való bizodalomrol.

Szenczi Molnár Albert verseivel CLAUDE GOUDIMEL (1565)

Superius
Contra
Tenor
Bassus

c. f.

1. Áld - jad, én lel - kem, az U - rat, Hir - des - sed di - csé - re - tét!
2. Az - ki mind meny - nyet és föl - det És az ten - gert te - rem - té,

2

1. Az - Is - ten - nek a - dok há - lát, Va - la - míg en - gem él - tet,
2. És e - zek - ben min - de - ne - ket Nagy - ha - tál - má - val szer - ze!

3

1. Én az Úr - nak é - nek - lek Mind - ad - dig, míg - len é - lek.
2. I - gaz - sá - ga s hív - sé - ge Meg - ma - rad mind - ő - rök - ké.

Aggeus könyve 1. rész 4-8

Ugye annak már itt az ideje, hogy kényelmes házakban lakjatok, noha ez a hajlék még romokban hever? Azért most ezt mondja a Seregek Ura: Gondolkozzatok el sorsotokról! Sokat vetettetek, de keveset takarítottatok be, ettetek, de nem laktatok jól, ittatok, de nem lettetek ittasok, ruhát öltöttetek, de nem melegdtetek föl, a napszámos lyukas ersénybe rakta a bérét. Ezt mondja a Seregek Ura: Gondolkozzatok el sorsotokról! Menjetek föl tehát a hegyre, hozzatok fát és építsétek újjá a templomot!

Magyarországi Katolikus Püspöki Konferencia
Mohos Gábor, a Püspöki Konferencia titkárának gondolatai

Tisztelt Ünneplők!
Sok szép gondolat elhangzott itt már előttem, de még egy gondolathoz irányt mutat az a Szentírási szakasz, amelyet az imént hallottunk Aggeus próféta könyvéből. A néphez fordulva a próféta arra figyelmezteti őket, hogy nem úgy sikerülnek a dolgok, ahogy szeretnék, és ennek okát keresve kérdezi: miért van az, hogy dolgoztok, teszitek a dolgokat becsülettel, és mégsem az történik, mégsem azokat az eredményeket tapasztaljátok, amiket elvárnátok? Ennek oka - a próféta szerint -, hogy még nem épült fel a templom. Talán nem is gondoltak az Istenre.

A mai világban is sokszor azt látjuk, hogy nem úgy mennek a dolgaink körülöttünk, ahogy szeretnénk. Sokszor talán megmagyarázhatatlan a sikertelenségünk, sok befektetett energia ellenére. Nekünk is érdemes elgondolkodnunk a sorsunkról, ahogy mondja a próféta: vajon mi mennyire figyelünk az Istenre? Hol van az Isten helye az életünkben? Szerencsére ennek az intézménynek a vezetői meghívták a négy történelmi egyház képviselőit, ami azt jelenti, hogy igen is fontosnak tartják, hogy az Isten áldása is rajta legyen ezen az épületen, és különösen is azokon, akik itt élnek és dolgoznak. Annak az Istennek az áldása, akiről hallottuk, hogy szeret bennünket, aki az életét adta értünk. Ha már mozgásjavító intézetben vagyunk, akkor még azt is hozzátehetjük, hogy Jézus, amikor keresztre feszítik, akkor ő is egészen korlátozott a mozgásában. De nem azért, mert így született, hanem azért, mert mi emberek tettük azzá, mi feszítettük oda a keresztre, és ezért nem tud mozogni. Ugyanakkor ezt Ő önként vállalta. Jézus ugyanis maga mondja egy helyen, hogy „Van hatalmam, hogy odaadjam az életemet, és van hatalmam, hogy visszavegyem.”

Mi emberek sokszor így vagyunk ma is, hogy korlátozzuk egymást a mozgásban, nem csak fizikailag, hanem mindenféle egyéb módon. Az Isten viszont nem korlátoz bennünket, hanem szabadon hagy. Az áldását és a szeretetét kínálja számunkra. Én is kérem most Őt, hogy áldja meg mindazokat, akik ennek az épületnek a megújításán fáradoztak, és mindazokat, akik majd itt, ebben az intézményben fognak tevékenykedni a jövőben embertársi szeretetből azért, hogy ne korlátozzák a másik embert, hanem éppen ellenkezőleg, segítsenek a korlátaín túllépni. Ehhez kérjük Isten áldását.

